

som helst i Form af urigtig Status, og man kommer ingen Vegne; de kan i Realiteten tage, hvad de vil. Derfor overrasker det mig, at Fabrikkerne og deres Forhold ikke er gjorte til Genstand for en fornyet Behandling af Kommissionen, efter at det har vist sig, at de har kunnet give 15—16 pCt. i Udbytte plus en Friaktie.

I Forbindelse med disse Spørgsmaal vil jeg nævne det Forsøg paa at sammen- drage al Bankkapital i vort Land, som fra en Storbanks Side er sat i Værk i den senere Tid. Det er ærede Medlemmer bekendt, at Landmandsbanken i Køben- havn søger at optage i sig alle de Provins- banker, der paa nogen Maade er til at faa fat paa. I Sverige har man — efter hvad der er oplyst — en Bestemmelse, hvorefter Regeringens Tilladelse skal indhentes, før to Banker kan sammenslutes. Det fore- kommer mig, at den trustlignende Bevæ- gelse, som her er sat i Værk, burde give Anledning til, at vi herhjemme beskæf- tige os med den samme Ting og fik ind- ført en lignende Lov som den, de paa dette Omraade har i Sverige. Jeg ser en Ulykke i, at en enkelt Bank tilriver sig al Indskuds- kapital her i Landet, ikke mindst i en Tid som denne. Vi taler i disse Dage om at sætte store Arbejder i Gang; der klages over, at der er gjort for lidt, og jeg mener heller ikke, at der er gjort ret meget, men Vanskelighederne er store paa forskellig Maade. Det er saaledes blevet anført for Byggevesenets og Statsbaneanlægenes Ved- kommende, at Materiale mangelen hindrer Fremme af overordentlig meget, som vi alle ønsker fremmet. Men selv efter Krigen vil der sikkert være store Arbejder at iværk- sætte. Jeg tænker ikke mindst paa den store Jernbanelov, de mægtige nye Jern- baneanlæg, Anlægget af Dobbeltspor, knyt- tede til de nuværende Statsbaneanlæg, som blev vedtaget i Foraaret, og store Penge- beløb skal Staten tilvejebringe for at faa disse Arbejder fremmet. Jeg tror da, det vilde være overmaade uheldigt for den danske Stat, om Lovgivningsmagten kun af Landmandsbankens Naade skulde være i Stand til at skaffe de nødvendige Penge- midler til Fremme af de store offentlige Arbejder, vi ønsker gennemført. Derfor henleder jeg Opmærksomheden paa denne Banktrust, som jeg tror er en Fare for vort økonomiske Liv og vil være det ikke alene for de Statsarbejder, vi kunde ønske frem- met i den kommende Tid, men ogsaa for hele vort Erhvervsliv.

Jeg skal her bemærke, at det kunde være ønskeligt, om Nationalbanken løste

den Opgave, jeg mener paahviler den: at holde Rentefoden saa langt nede som muligt. Jeg vil i øvrigt med Hensyn Nationalbanken pege paa den offentlige Diskussion, der er ført i Pressen om den overordentlige Fortjeneste, Banken har haft ifølge den Lov, vi vedtog, om Fritagelse for Banken for at indløse Pengesedler med Guldmønt. Jeg henstiller til den højtærede Handelsministers Overvejelse, om der skulde være nogen Mulighed for at faa den Afgift, som Nationalbanken svarer til Statskassen, noget forhøjet som Vederlag for den sikkert ikke ubetydelige Begunstigelse, Banken har nydt ved den nævnte Lov.

Jeg vil bringe den højtærede Minister for offentlige Arbejder en Tak for Forslaget om en Bevilling paa 200 000 Kr. til Op- førelse af en ny Postbygning i Næstved, og jeg vil, idet jeg siger dette, opfordre Admini- strationen til at fremskynde Arbejdet saa meget som muligt. De Arbejder, vi hidtil væsentlig har fremmet fra Statens Side, har jo været Jordarbejder, men hvis der er nogen som helst Mulighed for snart at faa ogsaa dette Byggeforetagende i Gang, tror jeg, det vil være overmaade gavnligt, navnlig fordi vi har ikke saa faa arbejdsledige Byg- ningshaandværkere ude i Provinsløstæ- derne.

Samtidig vil jeg henstille til den højt- ærede Minister for offentlige Arbejder at fremskynde den allerede paa indeværende Aars Finanslov optagne Udvidelse af Næst- ved Station.

Der blev jo paa Finansloven for inde- værende Aar bevilget 100 000 Kr. som første Del af en Bevilling paa 1 190 000 Kr. til Næstved Stations Udvidelse. Man havde ventet, at dette Arbejde kunde have været sat i Gang allerede i Sommer, idet de første Arbejder, der her skal gøres, jo er Jordar- bejder; men endnu er der ikke foretaget andet end en Besigtigelsesforretning, som afholdtes forgangen Dag. Det er vist i øv- rigt nyttigt at have sin Opmærksomhed henvendt paa den Langsommelighed, hvor- med Besigtigelsesforretningerne og Eks- propriationerne foregaar. Jeg vil spørge den højtærede Minister for offentlige Ar- bejder, om Kommissarius Lerche ikke er noget for overløst med Arbejde. Det hed- der sig almindeligt, at Kommissarius Lerche er en Mand, man kun kan træffe om Efter- middagen mellem Kl. 2½ og halvtre; det er altsaa ret vanskeligt, naar han kun er til Stede saa kort Tid. Kunde der da ikke gives denne Mand nogen Medhjælp? Van- skeligheden ved at faa fremmet Forarbej- derne, Ekspropriationer og Besigtigelses-